

ПАМ'ЯТІ ОЛЕКСІЯ ІВАНОВИЧА ТИТКА

Наукова громадськість є глибоким сумом сповіщає, що на 74-му році пішов з життя доктор технічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, відомий вчений у галузі електромеханіки, енергетичного електромашинобудування та електроенергетики, Лауреат премії АН УРСР ім. Г.Ф. Проскури в галузі енергетики, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки за роботи по забезпеченню найвищих показників надійності потужних турбогенераторів, представник та продовжувач наукової школи І.М. Постнікова та Г.Г. Счастливого Олексій Іванович Титко.

Народився О.І. Титко 10 жовтня 1943 року в с. Лихоліти Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. У 1965 р. закінчив механіко-математичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка та був направлений інженером в Інститут електродинаміки НАН України.

З того часу все подальше понад п'ятдесят років трудове та наукове життя Олексія Івановича невід'ємно було пов'язано з цим Інститутом – від аспіранта (1967-1970 рр.) до завідувача відділу моделювання машин змінного струму (з 2000 р.).

Об'єктами дослідження були електромеханічні комплекси у складі турбо- і гідроенергетичних систем збудження і функціонального забезпечення, електроприводів власних потреб, силових трансформаторів ТЕЦ, ТЕС, ГЕС і АЕС.

О.І. Титком створено новий науковий напрямок з розробки теорії і методико-технічних засобів функціонального моніторингу енергетичного обладнання на основі контролю та аналізу параметрів усіх взаємопов'язаних фізичних та стохастичних процесів. Ним розвинено науковий напрямок комплексного моделювання електромагнітних, теплових та термомеханічних процесів в електричних машинах змінного струму з використанням методів математичного і фізичного моделювання та постановки і проведення натурального експерименту.

Олексій Іванович розробив наукові основи створення систем експлуатаційного моніторингу енергетичного обладнання (автоматизованого контролю, діагностики, прогнозу) на основі експертних систем та імітаційного моделювання процесів експлуатації і техобслуговування енергетичних об'єктів, створив за відкритим принципом програмно-технічні комплекси та макетні зразки таких систем моніторингу.

Ним розроблено математичні моделі визначення оптимальної стратегії техобслуговування і модернізації енергетичного обладнання на основі методів динамічного програмування.

Розроблено стохастичні моделі надійності та безвідмовності роботи енергетичних блоків ТЕС, ГЕС й АЕС, методичні засоби оцінки ресурсу, оптимального управління надійністю і ефективністю обладнання; на основі статистичних даних проведено дослідження моделей та знайдено закономірності залежностей безвідмовності та максимальних значень наробки на відмову від умов експлуатації.

Колектив працівників очолюваного О.І. Титко відділу активно співпрацюють з ДП завод «Електроважмаш» (м. Харків), АЕС, ТЕС і ГЕС. Його розробки сприяють підвищенню надійності гідроенергетичних ГАЕС, у т.ч. Дністровської ГАЕС, вирішенню проблеми маневреності генеруючих потужностей в Україні й там, де працюють найбільш потужні у світі генератори-двигуни заводу «Електроважмаш».

О.І. Титко успішно поєднував у собі талант вченого і організатора науки, був членом спеціалізованих рад з захисту докторських дисертацій.

О.І. Титко збагатив науку визначними працями, він є автором близько 240 наукових праць, у т.ч. п'яти фундаментальних монографій та 49 винаходів. Значну увагу Олексій Іванович приділяв вихованню і підготовці наукових кадрів. Під його керівництвом захищено дев'ять кандидатських та одна докторська дисертації з технічних наук. Свої знання і досвід він передавав студентам НТУ України «КПІ».

Інтелектуальність Олексія Івановича, доброзичливе ставлення до людей здобули прихильність, повагу та любов усіх, хто протягом багатьох років працював разом з ним.

Світла пам'ять про Олексія Івановича Титка житиме вічно у наших душах і серцях.